

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

від таких чинників, як геополітичне положення, природно-кліматичні умови, наявність ресурсного потенціалу та інших історичних, політичних, економічних, соціальних. Саме ці чинники впливають на диференціацію економічного розвитку окремих економічних систем.

Отже загальносвітова міжконтинентальна економічна інтеграція залишається однією з головних тенденцій сучасності і обумовлена породженими сучасними економічними проблемами. Ця тенденція пов'язана перш за все з високим рівнем взаємопроникнення національних економічних систем, їх структурною близькістю, виникненням конвергенції та готовністю переходу їх на якісно новий рівень економічних відносин. У свою чергу, ідеї теорії мондеалізму можуть бути реалізовані як стратегія розвитку світових інтеграційних процесів тільки за умов: обов'язкового послаблення сучасних економічно розвинутих країн; збільшення товщини і ваги транссистемного глобального інтегративного шару; ламінарної течії світової історії.

1. Шуканов П. В. Влияние этнополитического фактора на процессы глобализации и регионализации / П. В. Шуканов // Региональные перспективы. – 2000. – № 1 (8). – с. 59 – 64.
2. Шишков Ю. Европейский дом глазами федералиста / Ю. Шишков // Международная экономика и международные экономические отношения. – 1991. – № 12. – с.63 – 71.
3. Brzezinski Zb. Out of control: Global turmoil on eve of the 21st century /Zb. Brzezinski. – New York : Touchstone Books, 1996. – 256 p.
4. Киссинджер Г. Дипломатия / Г. Киссинджер. – М.: Ладомир, 1997. – 848 с.
5. Киссинджер Г. Нужна ли Америке внешняя политика? (К дипломатии для XXI века) / Г. Киссинджер. – М.: Ладомир, 2002. – 352 с.
6. Фукуяма Ф. Конец истории? / Ф. Фукуяма // Вопросы философии. – 1990. – №3. – с. 134-148.
7. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон. – М.: ООО «Издательство АСТ», 2003. – 603 с.
8. Аттали Жан. На пороге нового тысячелетия / Ж. Аттали. – М.: Международные отношения, 1993. – 136 с.
9. Галецкий В. Глобализация, суверенитет и мондиализм / В. Галецкий.– Режим доступа: <http://www.archipelag.ru>

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Зяц О. Ю., к.е.н., ст. викладач

Данилюк Ю. М., студент

Сумський державний університет, Україна

Стратегія соціально-економічного розвитку дає змогу здійснити макроекономічне планування, державне соціально-економічне прогнозування та державно-цільове планування як агрегатів реалізації стратегій соціально-економічного розвитку.

Тому, розуміння сутності роботи даного механізму дає змогу чітко осмислити цілі України в майбутньому. Актуальною проблемою сьогодення є побудова цілей у державному регулюванні економіки для подальшого їх досягнення.

Стратегія соціально-економічного розвитку – це комплексний план, який всебічно та детально висвітлює соціальну та економічну сторони життя людства та пропонує конкретні ідеї та комплекси завдань для досягнення поставлених завдань. Сутність стратегії соціально-економічного розвитку полягає в тому, що необхідно максимально конкретизувати свої пріоритетні цілі для подальшого отримання результатів.

Метою аналізу завдань і пріоритетів є зіставлення стратегічних, тактичних та оперативних цілей із можливостями економіки. Результатом такого зіставлення є коригування перспектив, які підлягатимуть реалізації через макроекономічні плани (програми) на довго-, середньо- і короткостроковий періоди. Цілі мають відповідати трьом основним вимогам: конкретність, визначеність у часі та реальність. Конкретність досягається встановленням кількісних і якісних орієнтирів — інформаційної бази для планово-економічних розрахунків, організаційних рішень, оцінки результатів діяльності державних органів і суб'єктів господарювання. Визначеність у часі передбачає формулювання спочатку головної цілі, потім — підцілей другого, третього і т. д. рівнів із зазначенням строків досягнення їх. Установлення цілей, які перевищують можливості економіки, може призвести до значних збитків і загострення соціально-економічних проблем. Тому цілі, підцілі та завдання мають бути реальними [1].

Макроекономічне планування в нашій країні проявляється в реалізації державної програми економічного і соціального розвитку України (ДПЕСР). Правовою стороною даного планування є Конституція України, а саме Закон України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» а також інші нормативні акти.

Отже, розглянемо Стратегію економічного і соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2015 роки. Стратегічні пріоритети, які вказані в даній стратегії наступні:

- створення передумов для набуття Україною повноправного членства в Європейському союзі;
- забезпечення сталого економічного зростання;
- утвердження інноваційної моделі розвитку;
- соціальна переорієнтація економічної політики [2].

Аналізуючи виконання вищезазначених даних слід відмітити наступне:

– передумови для набуття Україною повноправного членства в Європейському союзі були створені, але не досить вдало, оскільки Україна так і не вступила до Європейського Союзу. Це можна пояснити невдалим вибором стратегії виконання цього напрямку соціально-економічного розвитку України;

– стале економічне зростання забезпечити не вдалося, оскільки було заплановано, що середньорічні темпи зростання ВВП у період 2004-2015 рр. в Україні становитимуть 6-7 % [2], але на початку 2014 вони склали 5%, а в кінці року – лише 2,5% [3];

– інноваційна модель розвитку започаткована, але вона не зможе бути завершеною у вказані строки. До 2015 року завершити даний процес не вдасться, тому скоріше за все цю стратегічну ціль продовжать в терміні виконання;

– соціальна переорієнтація економічної політики також розпочата, але вона вимагає ще багато корективів та доповнень, тому, ймовірно, терміни її виконання також будуть подовжені.

Отже, як бачимо існування стратегії соціально-економічного розвитку дуже важливе для подальшої долі країни. Але на даний час цієї стратегії не дотримуються певним чином. На думку автора, основним чинником даної проблеми є неконкретизованість цілей та неспроможність влади спільно та плідно працювати по одній стратегії задля досягнення цілей. Одним з шляхів вирішення цієї проблеми може бути коректування та доповнення стратегії соціально-економічного розвитку з більшою конкретизацією завдань та розподілення цих завдань між різними підрозділами, кожен з яких буде відповідати за їх виконання.

1. Державне регулювання економіки : навч.-метод. посіб. / С. М. Чистов. — К. : КНЕУ, 2002. — 208 с.

2. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004-2015 роки) «Шляхом Європейської інтеграції» / Авт. кол.: А. С. Гальчинський, В.М. Геєць та ін.; нац. Ін.-т стратег дослідж., Ін.-т екон. Прогнозування НАН України, М-во економіки та з питань європ. Інтегр. України.-К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004 – 416 с.

3. «Урядовий кур'єр» [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://ukurier.gov.ua>.